

Време је за вино, пијмо домаће

Под овим слоганом је минуле суботе у Лазаревцу одржан трећи по реду „Фестивал српских вина” у организацији Удружења винара и виноградар Србије и Удружења виноградар, винара и љубитеља вина „Зеочки виногради” из ове градске општине. Подршка је стигла од општинске власти и РБ „Колубара”.

Иницијатор покретања Фестивала у Лазаревцу Радосав Чворовић, винар и председник Удружења „Зеочки виноградар” рекао је да је основни мотив био да се на једном месту окупи што више малих винара, а да за наступ, осим вина која служе посетиоцима, немају друге трошкове. Уједно масовним наступима ово пиће може да се приближи људима који се до сада са вином нису сусрели на прави начин.

Неколико дана пре Фестивала Чворовић је најавио учешће 46 винарија, у шта доласком на лице места нисмо баш веровали. Петнаест минута пре званичног отварања, а много празних столова... „Шта је ово,

Зеочки виногради и ветар у леђа

Виноградарство у Зеокама удаљеном неких седам километара од Лазаревца никада није прекидано. Према турским изворима, виногради су у Зеокама постојали још 1528. године, а 1863. године било је 84 мотике, како се у то доба мерила површина под виноградима, односно по томе колико један човек може да окопа винограда. Године 1898. забележено је 242,48 хектара земље под виноградима... Данас тек 15 хектара под виноградима. Тренутно су активна три винара са довољно смелости да покретањем Фестивала српских вина, буду ветар у леђа колегама, малим произвођачима да из дана у дан јачају.

где су винари”, питали смо домаћина који је опуштено рекао „Стижу! Српски винари су добро организовани, већ изверзирани и за трен ока биће на својим позицијама.”

Тако је и било. Пакети вина и чаша, што у рукама што на помагалима, и врло брзо све је било спремно за свечано отварање и све оно што је уследило након тога. Додуше, појавило се 36 излагача, сасвим довољно да српско винско поље (од Суботице до Велике Хоче) буде представљено на прави начин. Улаз за посетиоце био је као и претходних година бесплатан, а једини „привремени” издатак 200 динара као реверс за чашу за дегустацију. Привремени јер на крају ко није желео да задржи чашу, могао је да је врати назад и повуче свој новац.

Како се од оснивања организатори труде да Фестивал обогате садржајима, ове године тематика је била „Поезија и вино”, односно као пун погодак се показало расписивање конкурса за најлепшу необјављену песму о вину. Пријава афирмисаних и мање

познатих писаца је било пуно, а на жирију на чијем је челу био Радомир Андрић председник Удружења књижевника Србије, тешка одлука. У то су се могли уверити посетиоци смотре српских вина, јер су песници своја дела поделили са широким аудиторијумом.

Фестивал у част српских вина у Лазаревцу својим присуством увеличали су и улепшали представници винских редова одевени витешке одоре, витезови жупског „Монах Доротеј”, београдског „Синги-

дунум”, вршачког „Свети Теодор”, власотиначког „Свети Симеон” и европског „Свети Ђорђе” из Аустрије.

Том приликом Вински ред „Сингидунум” тестирао је новог члана проф. Драгана Мравовића који је јавно морао да одбрани кандидатуру и тачним одговорима да се избори за пријем. Витезови су помно пратили сваки одговор, а тачност су потврђивали подизањем чаша са вином. Након тога уследило је полагање витешке заклетве.

Сенка Лучић